

Abstrakt

Práce si klade za cíl představit teorii norského teoretika architektury Christiana Norberg-Schulze. Sledujeme vývoj jeho myšlení od analytického rozboru k fenomenologicky založeným tezím. Fenomenologií ovlivněná teorie Norberg-Schulze je průkopnickým pohledem na oblast architektury, ke které ho dovedla filozofie Martina Heideggera. V návaznosti na Heideggera se prostor pro Norberg-Schulze stává existenciálním místem. Práce je zaměřena na vybrané spisy, ve kterých nás jeho ontologie přivádí k problematice prostoru. Norberg-Schulz charakterizuje architekturu jako vytváření míst a existenciální dimenze prostoru je ústředním problémem jeho fenomenologie architektury. Na základě toho je dále nastíněna obecná prostorovost člověka, která nás přivádí k současnému stavu architektury a její problematičnosti, která se vyjevuje na pozadí Norberg-Schulzova myšlení.